

Bu Nefes Var İken Bedende

— kul mehmet · 19 Şubat 2021

Bu gönlüm bana verilirken belli bir problemi çözmek için hatta insanların problemlerini çözümleri diye verildi. Bununla ben belirli bir amaca ulaşmak için tasarlanan yolda önce Rabbime sonrasında gönüllere varmayı istedim. Bir problemin çözümü için izlenen yol açısından kelimelerle hecelerle sezgisel olmak üzere iki yaklaşımım vardır, ya yazmak, yazarken hissederken gözde iki damla yaş akıtmak, bunun başka yolu yok. Gönüllere yaklaşımında çözüm için olası yöntemler sonsuzdur Rabbimin yardımıyla bunu söylerim, Rabbime yaklaşmak niyazda bulunmak gerek derim. Bu kul olarak en uygun olan ve yapılması gerekenler adımdır derim. Bizler kul olarak bir işi yapmak için tanımlanan verilen her ne ise, bir başlangıç durumundan başlamak için açıkça belirlenmiş olan hedef için önce bir adım atmaktır. Bu herhangi bir anlamda olumsuz olsa da bir son durumunda sonlanana olsa da devam edeni mutlaka vardır. Sonlu işlemler ölümle dünyada sonlansa da, ahirette sonsuz hayatla Rabbime Alemlere Rahmetle devam eden mükemmelden öte güzelden öte devamı vardır. Yani ölümden başka, sonu gelen her adımın diğer yönde devamı mutlaka vardır.

Bu Nefes Var İken Bedende

Bu ben miyim konuşan ve koşuşturan?
Uhrevi bir aleme adım atmaktan korkmayan
Uçan bir kelebek misali gönlümde özlemim
Sancılı bir bakış yok yüzümde sevinçle karışık
Saltanat sürmeye gelmedim bu aleme
Kalemin اساسında duygularımı ekmeye geldim
Umut tarlasında çiçekler açsın gönüllere uçsun
Sadece bir gülümseme bana kalsın yeter
Bazen sözcüklerin izahı olmaz sancılanırım
Benliğimle acizliğimle Rabbim yalvarırım
Göge dokunur Rabbim katında niyazlarım
Elbette mümkün uhrevi renklerin rahmet rahmet yağması
Bazen serilsem de acizliğimle yere
Kaldıran Rabbim di bunu anladım ben bin kere
Ölü toprağı nefsim şeytan üstüme örtse de
Rahmet rüzgarları estirerek yok edendi Rabbim
Dilim şükürden acizken tutulurken
Gözümde birkaç sıcak damla yaş olur niyazım
Rabbim sensin Rabbim diye yüreğim yerinden sökülürken
Bir güvercin gibi uçar gökyüzüne niyazımla Rabbime doğru

Bilinmezin yolcusu deęilim ki
Rabbimnden geldim Rabbime gideceęim Őükür
Cürmüm çoktur tövbe kapısında yatarım
Kaybetmek yoktur Rabbim kapısında bilirim
Bin bir tebessümler kanatlarıyla gönlüme dokunur
Binlerce melek acizliğim ile tövbe kapımdaki niyazıma hayran bakar
Aciz benim Mutlak güç kudret sahibi Rabbim bilirim
Her dara düştükçe çatlak duvarlar gibi çatlayarak yıkılmam
Varırım Rabbime onarması için ben varmadan onarır
Rabbim bunca nazıma rağmen kapısını kapatmaz çağırır
Aşkın deryasında gezdirir beni neşeyle binlerce nida yankılanır
Nihayetinde Rabbimin Rahmetiyle Lütfü keremiyle... olur
Ulařanlardan olmamız cümlemizle niyazımdır
Bu alemde bu nefes var iken bedende

Mehmet Aluç